

॥ १५ ॥ परिपालयः पर्यपालयः शरीरावधेनेतिभावः ॥ इत्येवेति हेतोः ॥ १६ ॥ ततस्तदा गमनोत्तरं हिनस्तिस्म अहिनः ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ हेराम रणे तव

पुनरप्यागतस्तत्रत्वत्सकाशमरिंदम ॥ त्वंतंनिपतितंभूमौधरण्यांशरणागतं ॥ १५ ॥ वधार्हमपिकाकुत्स्थरूपयापरिपालयः ॥ मोघमखं
नशक्यंतुकर्तुमित्येवराघवः ॥ १६ ॥ ततस्तस्याक्षिकाकस्यहिनस्तिस्मसदक्षिणं ॥ वायसस्त्वांनमस्कृत्यराज्ञोदशरथस्यच ॥ १७ ॥
विस्मृष्टस्तुतदाकाकःप्रतिपेदेस्वमालयं ॥ एवमखविदांश्रेष्ठःसत्ववान्छीलवानपि ॥ १८ ॥ किमर्थमखंरक्षस्सुनयोजयसिराघव ॥ न
दानवानगंधर्वानासुरानमरुद्गणाः ॥ १९ ॥ तवरामरणेशक्तास्तथाप्रतिसमासितुं ॥ तववीर्यवतःकच्चिन्मयियद्यस्तिसंभ्रमः ॥ २० ॥
क्षिप्रं सुनियतैर्वर्णैर्हन्यतांयुधिरावणः ॥ भ्रातुरादेशमाज्ञायलक्ष्मणोवापरंतपः ॥ २१ ॥ सकिमर्थंनरवरोनमांरक्षतिराघवः ॥ शक्तौतौ
पुरुषव्याघ्रौवाध्वग्निसमतेजसौ ॥ २२ ॥ सुराणामपिदुर्धर्षौकिमर्थंमामुपेक्षतः ॥ ममैवदुष्कृतंकिंचिन्महदस्तिनसंशयः ॥ २३ ॥ समर्थौ
सहितौयन्मांनरक्षेतेपरंतपौ ॥ वैदेत्यावचनंश्रुत्वाकरुणंसाधुभाषितं ॥ २४ ॥ पुनरप्यहमार्थातामिदंवचनमब्रुवं ॥ त्वच्छोकविमुखो
रामोदेविसत्येनतेशपे ॥ २५ ॥ रामेदुःखाभिभूतेचलक्ष्मणःपरितप्यते ॥ कथंचिद्भवतीदृष्टानकालःपरिशोचितुं ॥ २६ ॥ इदंमुहूर्तंदुः
खानामंतंद्रक्ष्यसिभामिनि ॥ तावुभौनरशार्दूलौराजपुत्रौपरंतपौ ॥ २७ ॥ त्वद्दर्शनकृतोत्साहौलंकांभस्मीकरिष्यतः ॥ हत्वाचसमरेरो
द्रंरावणंसहव्रांधवं ॥ २८ ॥

त्वांप्रति समासितुं नशक्ताः तथा तद्वत्काकादित्यर्थः ॥ संभ्रमः आदरः ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ त्वच्छोकविमुखः
त्वच्छ्लोकेन कार्योत्तरविमुखः ॥ २५ ॥ भवती मया दृष्टा अतःपरं परिशोचितुं नकालस्तवयोग्यइति शेषः ॥ चिरं लंकायां आसितुं नकालोयोग्यइति पाठांतरेऽर्थः ॥ २६ ॥
इदं मुहूर्तं अस्मिन्नेव मुहूर्ते इत्यर्थः ॥ २७ ॥ २८ ॥